

BLØD

FORSKNING EFTER MIDDAG

Blod
sid 2.

SCEN 1, INT. BION, Stdh - DAG

Fast kamera.

Kersti och Annika presenterar sitt forskningsprojekt under Film & Medias forskningseftermiddag. De växlar sömlöst mellan rollen som moderator, sig själva och den andra.

Kersti (som moderatören) går fram till pulpeten och sätter igång klippet.

Kersti (som moderator):

Det där var några klipp från en ny film av Annika Boholm och KGB som är under utveckling. Berätta om filmen, Kersti!

Annika (som Kersti):

Filmen är ett visuellt poem med röda trådar, överlappande storys och massa blod.

Annika (som moderator):

Kan du säga något om vad den handlar om?

Kersti (som Kersti):

Den kretsar utan nåd kring livets ändlighet, pendlar mellan storslaget och trivialt,

Annika (som Kersti):

rör sig våldsamt och ömsint i spänningen mellan smärta och humor.

Annika sätter sig i publiken.

Blod.

sid 3.

Kersti (som moderator):

(Till publiken.)

Frågor på det?

Annika (som publik):

Hur har det där med din forskning att göra?

Kersti (som Kersti) drar upp sin forskningsbeskrivning från skolans hemsida på duken och börjar läsa innantill.

Annika (som Kersti) tar över och fortsätter läsningen.

Kersti (som Annika) avbryter med att presentera sig som Annika, medforskare. Säger något om *klippningens natur som samarbete och att bebo erfarenheter*.

Annika hejdar Kerstis utläggning. De viskar/tjafsar a dos - likt en huddle - publiken får under tiden läsa vidare på filmduken. Annika har rullar med synopsis och andra texter i handen.

Utan förvarning vänder de en face. Annika rullar upp ett A3-papper. De läser unisont: *BLOD - Synopsis. **Två kvinnor tvingas möta döden. Deras kroppar blir slagfält för en kamp mot sjukdom och åldrande, o.s.v. till och med blodets obönhörliga krafter.***

Kersti sätter igång videon med hoppare. Annika fortsätter läsa till och med: *Ambitionen är att filmen ska bli gränslös, smärtsam, rolig och hänsynslös.*

Kersti tar över läsandet fr.o.m.: *Filmen de gör är långt ifrån realistisk t.o.m. fallor de inte vill fastna i.*

Blod.
sid 4.

Annika rullar upp nästa papper - REGIVISIONEN - och tar vid.
Läser t.o.m: *både gränslöst och estetiskt stringent.*

Kersti trycker igång MANIFESTET.

Annika (som moderator):
Jahaja... men hur ska det gå till,
lättare sagt än gjort, tänker jag.

Kersti och Annika byter rockar och blir Kersti och Annika.

Växelvis läsning mellan rubrikerna 1-10 (alt. textade på duken för publiken att läsa själva) och regivisionen.

KERSTI: 1. (LÅT DET OREDOVISADE VARA!)

ANNIKA: Scener startar och slutar mitt i skeenden. Sekvenser bryts upp, återkommer, muterar, perspektivförskjuts. Publiken erbjuds glipor att skapa egna sammanhang av rum och förlopp.

ANNIKA: 2. (FÖRKLARA INTE - GESTALTA!)

KERSTI: Allt gestaltas genom rum, handlingar och dialog - ingen inre monolog eller berättarröst.

KERSTI: 3. (INGA KOMPROMISSER!)

ANNIKA: Samarbetet utgår från att båda måste tro helt och fullt på allt.

ANNIKA: 4. (ALLA UPPHOVSRÄTTER!)

KERSTI: Det konstnärliga teamet äger all upphovsrätt - Annika och Kersti spelar därför alla roller och sköter alla A-funktioner.

Blod.

sid 5.

KERSTI: 5. (VÅGA VISA DIG!)

ANNIKA: Vid 50+ är det dags att sluta leta efter något tillräckligt viktigt att göra konst av och börja arbeta utifrån egna tankar, upplevelser och kroppar.

ANNIKA: 6. (UTFORSKA OCH TA RISKER!)

KERSTI: Känslomässig logik är viktigare än kronologi och klaff.

KERSTI: 7. (EXPANDERA NATURALISM!)

ANNIKA: Dockor, stiliserad kostym och syntetiska inspelningsmiljöer öppnar det personliga för känslomässig mångtydighet samtidigt som vi blottar det egna.

ANNIKA: 8. (FREDA DIN KONSTNÄRLIGA PROCESS!)

KERSTI: Filmens övergripande berättelse och dess dramaturgi skapas i klippningen som fortlöpande pågår under inspelningsperioden.

KERSTI: 9. (OMARBETA DRAMATURGIN TILL SISTA KLIPP!)

ANNIKA: I inspelningssituationen görs många tagningar med fast, **obemannad** kamera i olika inställningar. Det stora fiktionsmaterialet ger en slags dokumentär urvalsprocess.

ANNIKA: 10. (ALLA GESTALTNINGSMEDEL ÄR TILLÅTNA!)

KERSTI: = humor, brutalitet, oförutsägbarhet, löjlighet, känslomässig utlevelse, genomgående formgrepp, stilbrott, ifrågasättande, självkritik utan självzensur, absurditeter och intima sånger.